PI
648

BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA ARTEI

SCENA și ECRANUL

NUMĂRUL 13 IULIE 1957

Fia. 10. 103

Ileana Mîndrilă (Fata lui Roșu Împărat) și Gh. Oancea (Harap Alb) în „Povestea lui Harap Alb" de Dan Nasta, după Ion Creangă.

COPERTA I. TANTZI COCEA ÎN ROLUL ELENA VORVOREANU DIN FILMUL „BIJUTERII DE FAMILIE".

P I 346

Faptul nu e de fel banal! La drept vorbind inițiativa ilustrează înaltul nivel artistic al teatrului nostru: în cursul lunii iulie Teatrul Național „I. L. Caragiale" va juca la Veneția și în alte orașe din Italia „Bădăranii", una dintre cele mai reprezentative comedii ale lui Carlo Goldoni. „Creatorul textului" în teatrul italian, Goldoni,

Pregătiri înaintea plecării la VENEȚIA

Sică Alexandrescu

„jucat la el acasă", de către actori romîni! Nu poate fi vorba de o întrecere, ci de o demonstrație, de o întîlnire între oamenii de teatru din lumea întreagă, prilejuită de comemorarea unuia din marii clasici ai lumii.

Au mai fost îndrăzneți în istoria teatrului nostru: Grigore Manolescu, acum aproape 70 de ani, s-a dus să joace „Hamlet" la Viena. Era însă o inițiativă a unui ins curajos — care, și nici nu se putea altfel — s-a soldat cu un adevărat dezastru financiar. Legația romînească din Viena a trimes „contul de plată" lui Grigore Manolescu și parteneřei sale Aristizza Romanescu. Și au trebuit amîndoi să plătească datoriile făcute, pînă la sfîrșitul vieții.

Inițiativa de astăzi, ca și aceea de anul trecut, cînd cu turneul la Paris, se încadrează într-o politică culturală oficială.

Pregătirile sînt în toi, — și asta pe mai multe fronturi. Canicula, care a moleșit pe atîția, este disprețuită de actorii care repetă „Bădăranii" la Studio, de colectivul atelierului de croitorie care „trage" de zor „cu acul" privind schițele Cellei Voinescu, de cei de la atelierul de pictură și tîmplărie, care taie, fasonează, schițează, vopsesc, cu schițele lui W. Siegfried în față.

Durata orelor de repetiție nu contează și nici timpul cînd ele se desfășoară: dimineața, după amiază, seara, noaptea. Rolurile „se știu" la perfecție; e vorba acum de „rodaj", de strunirea unui ansamblu care să nu prezinte nici un fel de fisură, chiar în patria lui Goldoni.

Eminescu! El, în cronicile din „Curierul de Iași", apărute acum 80 de ani, îndemna pe actorii romîni să-și îmbogățească repertoriul jucînd pe Goldoni. Astăzi, aceștia îl joacă pe Goldoni la Veneția, cetatea cîntată de marele poet...

D. I. A. 10.103

Fc 222935

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII

In afara pregătirii propriu zise a spectacolului se mai fac, de către cei mai mulți membrii ai colectivului și altfel de pregătiri. Se învață... italienește. Unii interpreți au început s-o rupă binișor, alții se luptă cu dicționare, cu lexicoane, cu exerciții de conversație italo-romînă. Și astfel ca să dăm doar un exemplu, Birlic, proaspătul artist al poporului, îl interpelează pe Al. Giugaru în italienește:

— Come stai?

— Bene grazie, — dar mătăluță?

Fraternitatea italo-romînă în domeniul teatrului e veche. Un actor mai vîrstnic povestește despre un celebru „spectacol mixt". cînd marele tragedian Ernesto Rossi a jucat „Hamlet" în italienește, iar partenerii i-au fost actori ai „Naționalului". Bineînțeles că incidentele stîrnite de o încurcătură a sufleurului, n-au lipsit, dar spectacolul a fost totuși dus pînă la capăt.

Un aferat — și lucru nu-i de mirare — este regizorul Sică Alexandrescu.

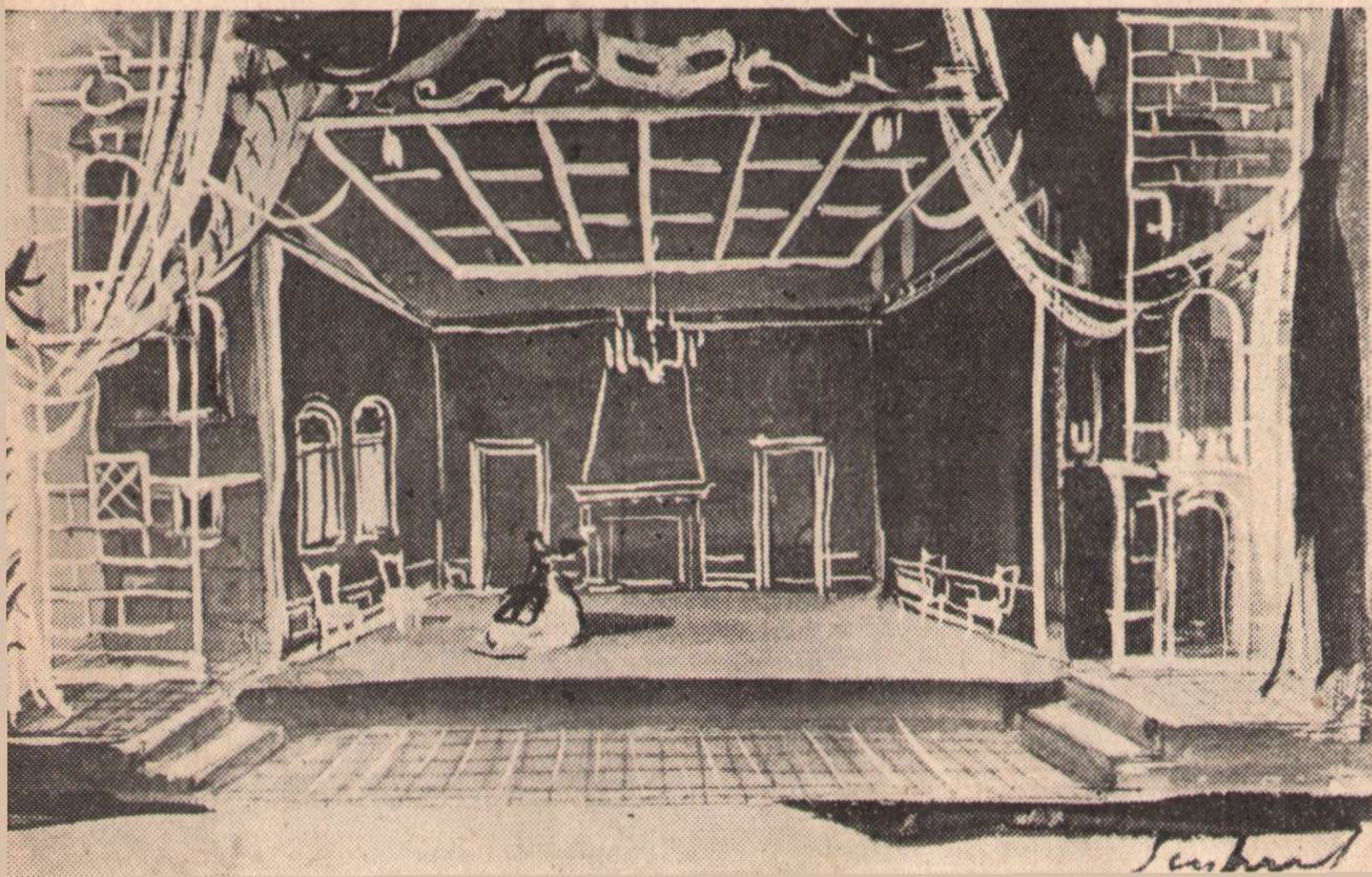

Profit de o scurtă pauză, pentru a-i pune cîteva întrebări în legătură cu concepția regizorală a spectacolului: — „Am luat ca bază a interpretării chiar analiza făcută de Goldoni propriei lui comedii.

Mulți — a continuat primul regizor artistic al „Naționalului" — vor spune că mergem „să vindem castraveți la grădinar", da, îndrăznim să venim și noi în minunata grădină a lui Goldoni cu ce avem mai... „trufanda". Nu vreau să spun însă că trufandaua romînească, potrivită pentru clasicii și contemporanii noștri, se poate măsura cu trufandaua italiană, potrivită pentru clasicii și modernii italieni. Un singur lucru putem afirma: dragostea sinceră și marea emoție artistică cu care ne pregătim. Sperăm că efortul nostru să fie privit cu bunăvoință și poate cu simpatie".

In numele cititorilor noștri noi le urăm celor ce pleacă la Veneția un tradițional: „Drum bun și mult noroc!".

RADU MINA

DON GIL de CIORAP VERDE

Comedie în 3 acte de Tirso de Molina.

Emilia Manta în rolul Dona Ines şi Puiu Hulubei în rolul Don Juan.

Virginica Popescu în rolul Dona Juana.

Vasile Florescu în rolul Don Martin şi Benedict Dabija în rolul Caramanchel.

HARAP ALB

Poveste de Ion Creangă în prelucrarea lui Dan Nasta.

Gh. Oancea (Harap Alb) şi N. Ştefănescu (Fomilă).

Scenă din actul II

Gh. Oancea (Harap Alb) și micuța Zaza Lerescu.

Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase"

Muşchetarii Tăi

Vodevil în 3 acte de Maria Gheorghiu şi B. Fălticineanu

Spre deosebire de eroii lui Alexandru Dumas, muşchetarii noştri sînt ceva... mai tineri, nedepăşind cîteva zile de existenţă. In rest sînt tot trei la număr, iar numele lor este: Athos, Porthos şi Aramis. Cît priveşte tatăl menţionat în titlul de mai sus, el ar putea să figureze printre cei mai fericiţi posesori ai unor asemenea odrasle dacă... Ei, tocmai asta e: dacă cei trei copii ar fi într-adevăr ai săi. Dar nu sînt. Ceea ce nu înseamnă, doamne fereşte că Nunuca, soţia lui le-ar fi ales un alt tată; pentru că, de fapt, copii nu sînt nici ai ei.

Şi atunci? Dece a fost necesară înscenarea asta, menită să-i dea impresia compozitorului Dinu Radomer, fie şi numai pentru cîteva ore, că este tată? Pentru

Ţulucă (Puiu Călinescu) este foarte ocupat cu... propria alimentare.

Se pare că Nunuca (Mihaela Cotaru) şi Dinu Radomer (Puiu Şerbu) sînt dispuşi să încheie un armistiţiu.

Insfîrşit... şi căruciorul !

simplul motiv că numai vestea naşterii unui copil mai putea să-l readucă acasă, făcîndu-l să uite de neînţelegerile conjugale. Că apoi, prin forţa lucrurilor, dintr-un copil au devenit doi, şi din doi s-au trezit cu trei (toţi trei de împrumut) asta e o altă poveste din care au avut de pătimit nu numai cei doi soţi ci şi bieţii prieteni Puşa şi Tulucă. Rezultatul ? Farsa trebuia să ia pînă la urmă, sfîrşit, şi rînd pe rînd cele trei progenituri să se reîntoarcă în braţele posesorilor lor de drept. Dinu Radomer, va fi totuşi tată — şi încă un tată adevărat !...

„Muşchetarii tatii", vodevil pus în scenă de B. Fălticineanu cu cuplete şi texte muzicale de N. Stroie şi cu muzica de N. Patrichi este interpretat de Mihaela Cotaru, Puiu Serbu, Puiu Călinescu, Elena Burmaz, Ioana Matache etc. Costumele şi decorurile sînt semnate de Mia Steriade.

Dinu Radomer împărtăşeşte veselia sa Fafanei (Ioana Matache).

Băieții DE LA MANSARDĂ

Veşnica poveste a lui... „Romeo şi a Julietei". („trăită" pe scenă de Doina Şerban şi Mihai Fotino)

Dansul şi cîntecul sînt pasionante pentru toată lumea, — o mărturiseşte scena de mai jos.

R.I.A. 10.103

O îngrozitoare scenă de gelozie!

BIBLIOTECA
INSTITUTULUI
DE ISTORIA
ARTEI

Artiștii noștri la FESTIVAL

De data aceasta nu vă vom prezenta spectacole sau interpreți de pe scenele Capitalei. Cei 305 artiști care se pregătesc încă cu asiduitate la București, vor pleca în curînd să reprezinte arta romînească la Moscova, la Festival. În rîndurile publicului care îi va aplauda vor fi destul de puțini bucureșteni. Intr-un fel însă, ne vom putea număra și noi printre asistenți, pentru că spectacolele pregătite pentru Moscova poartă în ele cîte ceva din miile de spectacole oferite de aceiași tineri interpreți din țara noastră.

Îi cunoașteți desigur : Ionel Budișteanu, care va dirija o orchestră populară, Dinu Stelian care va conduce orchestra de 35 de persoane care se va reuni cu corul și echipa de dansuri a ansamblului „Doina", Maria Constantin ce va prezenta corul de 80 de persoane al Ansamblului U.T.M., Nicolae Herlea care va cînta în cadrul programului de gală. Iar teatrul „Țăn-

Alexandra Zorleanu

Gabriel Popescu

Valentin Loghin

Cozighian Varujan

Gelu Barbu

Irinel Liciu

Valentina Massini

Nicolae Herlea

dărică“ își va deplasa „artiștii săi pe sfori“, atît de îndrăgiți de spectatorii noștri tineri. „Călin“ și „Fata împăratului“ vor retrăi în dansul lui Gabriei Popescu și Irinel Liciu.

Dar va mai fi și un alt public, mai puțin entuziast și deosebit de sever : sînt juriile concursurilor în fața cărora își vor încerca forțele soliștii vocali, instrumentali și de balet. Violonistul Cozighian Varujan, pianista Alexandra Zorleanu, cîntărețul Valentin Loghin și balerina Valentina Massini. Toți aceștia alături de mulți alții, vor purta „culorile“ artei noastre la Festival.

Și rezultatele ? Despre aceasta vom putea vorbi foarte curînd. Și, fără îndoială, cu mîndrie !.

Un program pentru FESTIVAL

Luminile rampei dau strălucire și farmec celor peste 100 de tineri, rînduiți într-o formă nouă de prezentare scenică a folclorului nostru : cor cu orchestră populară. Tabloul în nemișcare, sobru și elegant prin culorile lui de alb și negru.

Prezentatorul anunță : „Perinița — prelucrare de folclor", de Gh. Bazavan. Ritmul e lent și sacadat. Apoi cadența crește, vibrează de intensitate, împrumută ceva din exuberanța și setea de viață a poporului nostru. Cor și orchestră e un tot, armonios, puternic, unit care, cu siguranță, va zmulge ropote de aplauze.

Scena se umple acum de coloritul bogat și fermecător al costumelor noastre naționale. „Freamăt de primăvară", dans de fete din Moldova, e o unduire lină și grațioasă de trupuri zvelte, o plutire pe un picur de note în șirag dulce și armonios.

Apoi se înalță în sală vestita „Ciocîrlie", aducînd din arcușul artistului emerit Ionel Budișteanu — zvonul mîndrelor noastre priveliști, răsunînd de trilul măiestrit al ciocîrliei.

Acum pe scenă se orînduiește formația corală, laolaltă cu orchestra simfonică dirijată de Dinu Stelian. „Măreț pămînt al patriei iubite" răsună grav, amplu, viguros. Valsul lui M. Vescan „In Bucureștiul iubit" va reîmprospăta pentru cei care au fost prezenți în orașul Festivalului din 1953, imagini ale capitalei noastre, pline de viață.

Intr-o alternanță vioaie, surprinzătoare, dătătoare de autentice emoții artistice, repetiția se desfășoară în continuare. „Suita de dansuri din Bistrița Năsăud". Corul a capella dirijat de Marius Constantin execută „Cavaleria rusticană" de Mascagni, „Cîntec tineretului mondial" de V. Muradelli, „Privighetoarea" de Ceaikovski, „Cei doi eroi" de Sostakovici, „Cîntec pentru Festival" de I. Chirescu, urmează apoi un „Dans din țara Ouașului" și din nou corul cu „Suita artistică" etc.

Mișcările pline de viață, temperament și expresivitate ale dansurilor, căldura, armonia și vigoarea vocilor de cor ; măiestria soliștilor instrumentiști, ca Damian Luca (nai) laureat al Festivalului de la Berlin, București și Varșovia, Bob Stănescu (țambal)

laureat al Festivalului de la București și Varșovia, Ion Lăceanu (fluier) laureat al Festivalului de la Varșovia ; posibilitățile vocale, tehnice și de interpretare ale soliștilor vocali — Angela Moldoveanu, laureată a Concursului național al tinerilor soliști și a Festivalului de la Varșovia, Ion Cristoveanu, laureat al Concursului național al tinerilor soliști vocali — vor cuceri și fermeca inimile spectatorilor.

— Sînteți nerăbdător să fiți la Moscova ? întrebăm pe amabilul interlocutor — tov. Roger Georgescu, regizorul Ansamblului Artistic U.T.M.

— Bineînțeles, așteptăm cu emoție acest însemnat eveniment. Artiștii amatori ai ansamblului nostru au reprezentat cu cinste peste hotare frumusețea artei noastre legate de popor, de viața și tradițiile lui, de nobilele idei ale păcii și prieteniei.

Dorim din tot sufletul să ne întoarcem în țară cu cel de al treilea titlu de laureat al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților

Convorbirea s-a desfășurat în timpul unei repetiții a formației de dansuri. Tinerii și talentații dansatori, repetau sub atenta conducere a maestrei Aurelia Săuțeanu, cu o aprigă dîrzenie, învingîndu-și oboseala de zece ori ori, de douăzeci de ori...

Am plecat cu deplină încredere că tinerii artiști amatori ai UTM vor aduce cu ei — la înapoierea în țară — o biruință artistică pe deplin meritată .

Florin Stroe și Lucia Mara Gheorghiu
într-o scenă din film.

Din această invitație să nu trageți concluzia că în afară de manifestările artistice ale Capitalei, revista noastră s-ar ocupa și de viața artistică a Paradisului sau Infernului. Noi vom găsi „porțile iadului" mai aproape: pe o străduță îngustă din plin centrul Capitalei, într-un parc din cartierul Tei. Le vom găsi străjuite nu de monștri, ci de... aceleași reflectoare, cabluri, aparate de filmat, microfoane pe care le-am mai întîlnit și altă dată în peregrinările noastre pe urmele filmului romînesc.

In registrele contabile, în fișele de plan, în actele oficiale, „Porțile iadului" au un nume obișnuit și de loc înfricoșător: Sonda „Ursei II". Dar cei din preajma locului au poreclit-o astfel cu ani în urmă, în vremea exploatării sondelor de către marii capitaliști, cînd căutînd petrol, oamenii au găsit aici, moartea.

Influențate de această moarte și cu convingerea fermă că aici nu se va găsi petrol, forurile în drept au abandonat aproape, exploatarea sondei „Ursei II", plănuind închiderea ei definitivă.

A fost nevoie de energia, de devotamentul unui astfel de om ca inginerul Andrei pentru ca munca de forare să nu fie întreruptă. A fost nevoie ca în jurul acestui om curajos să se strîngă un mănunchi de adevărați luptători, pentru ca petrolul să țîșnească din adîncurile pămîntului. Și a fost nevoie de toate acele peripeții și evenimente zguduitoare, întîmplate în jurul sondei, pentru ca un tînăr inginer — o femeie — să-și găsească fericirea și un rost nou în viață.

Cu întîmplările și peripețiile noului film romînesc „Porțile iadului" — intrat de curînd în producție — s-ar putea umple multe pagini. Cum am de gînd să revin asupra acestei noi producții a cinematografiei noastre, mă voi mărgini să vă relatez prima în-

PORȚILE IADULUI

tîlnire cu oamenii din echipa care o realizează.

Așa cum era și firesc, m-am dus să-i văd în toiul lucrului, deci... în toiul nopții. Străduța dosnică din centrul Bucureștiului, pe care filmau, oferea un aspect ciudat: o ulicioară pustie, coborînd în pantă, cu trotuarele înguste, proaspăt stropite, sclipind în lumina reflectoarelor. Era după ora 2 noaptea și totuși la un capăt și la celălalt al străzii, grupuri de trecători întîrziați înconjurau reflectoarele și aparatele, curioși să vadă „ce se întîmplă".

De fapt, pentru ochiul obișnuit al spectatorului nu se întîmplă nimic. Doar o fată care urcă panta străzii în fugă, încrucișîndu-se cu o „stropitoare" a I.C.A.S.-ului.

Pentru ochiul ager, minuțios, al aparatului de filmat însă, „fuga" aceasta trebuie să exprime o parte din biografia unuia din eroii de la „Ursei II": laboranta Bica.

Cîndva, nu de mult, Bica era o fată simplă, cinstită. S-a îndrăgostit de un bărbat și și-a legat de această dragoste visele, viitorul. Intr-o zi însă și-a dat seama că s-a înșelat. Gonită din casă, Bica începe să rătăcească prin oraș, alergînd zdrobită de oboseală, de desnădejde, pe străzi, la întîmplare fără nici o țintă. Noaptea o prinde pe-o bancă într-un parc, ostenită, cu gîndurile destrămate, risipite, în această stare este „prinsă" de un agent de la miliția moravurilor și e arestată.

Lunile de închisoare izbutesc să o călească pe Bica. Va începe să muncească, va fi unul din acei oameni care nu vor părăsi sonda de la „Ursei II" nici în mijlocul primejdiilor, nici în clipele de demoralizare.

La „Ursei II" Bica va căpăta răspuns la întrebarea care o chinuie: mai are dreptul la respectul tovarășilor ei? Mai are dreptul la fericire?

Secvența aceasta — între membrii echipei ea a căpătat un nume: se numește „retrospectiva Bica" — l-a preocupat mult pe regizorul filmului Liviu Ciulei.

L-am văzut lucrînd cu interpreta Bicăi — (Luca-Mara-Gheorghiu) la acest simplu cadru, cu aceiași minuție cu care ar fi montat o scenă de mare amploare dramatică. In nopțile următoare, aceeași minuție, aceiași grijă — în tovărășia operatorului șef Gore Ionescu — pentru turnarea scenei din parc, în care Bica este „arestată" „Trebuie să se simtă din fiecare amănunt — ne-a spus regizorul Ciulei — că aici s-a făcut o greșeală, o greșală care va pecetlui viața unui om tînăr, a unui om cinstit".

Munca echipei care va realiza, „Porțile iadului" este abia la început: primele cadre, primii metri de peliculă. Curînd însă pe actori și tehnicieni, îi vom putea găsi în toiul lucrului, forînd împreună cu eroii filmului nu numai la descoperirea petrolului ci — sperăm — la relevarea unor valori mari și prețioase pentru cinematografia noastră.

Alexandra Buică

LA CIRCUL DE STAT

O CUTIE CU SURPRIZE

spectacol de varietăţi de N. Kanner, Horia Şerbănescu, Al. Andy şi I. Butnaru.

Poate că auzind de turneul prin ţară al Circului de Stat cu spectacolul „Maeştrii arenei", Dvs. iubitorii de circ „mici şi mari" aţi conchis cu pesimism: „în vara asta porţile circului vor fi închise".

Ei bine, v-aţi grăbit şi nu aveţi dreptate.

Colectivul circului e foarte numeros; atît de numeros încît nu numai că o formaţie cutreeră ţara cu „Maeştrii arenei" dar o alta va pleca în Cehoslovacia, o a treia în R. D. Germană şi a patra probabil în Polonia. Ba mai mult, achiziţionîndu-se un acoperămînt de pînză (termenul tehnic este... „Chapiteau") se vor întreprinde turnee puţin costisitoare în colţurile cele mai inaccesibile ale ţării, în locuri unde poate niciodată n-a poposit un circ.

Dar toate aceste planuri multiple nu nedreptăţesc întru-nimic pe bucureşteanul iubitor de circ — mic sau mare, căruia Circul de Stat îi rezervă „O cutie cu surprize"...

Ce conţine?

Numere multe şi variate.

Să scoatem cîteva la întîmplare,

ca dintr-un sac cu bilete de loto.

In primul rînd să spunem un „bun sosit" prietenilor noştri: J. Cadkova şi J. Chalaupka, solişti ai Teatrului de varietăţi din Praga, pe care i-am cunoscut şi admirat în spectacolul „Variete-Concert".

Iată apoi un număr cu totul nou intitulat „Looping" şi executat de duo Ganea si duo Kösefi. Batuta — nu „bătuta" — un număr cehoslovac executat de 4 Bacardi. Un număr de mimă, formaţii de balet, comperaj şi momente vesele interpretate de Horia Şerbănescu şi Emil Popescu, vor cînta apoi Gianni Spinelli, Ioana Şerban, şi formaţia de jazz „Ala Breve" sub conducerea dirijorului Valeriu Popescu.

După cum vedeţi porţile circului nu vor fi închise nici vara aceasta.

Ceea ce am spus însă pînă acum nu te consolează pe tine, micule spectator...

Şi nici pe cei mari, cărora tu le serveşti adesea drept pretext pentru frecventarea arenei cu surprize. Ei bine, puţină răbdare, căci cum se spune în poveste, înainte... mult mai este. Aţi auzit vreodată de circul „Aeros"? Bineînţeles că nu! De auzit n-aţi auzit dar de văzut îl veţi vedea. Este cel mai mare circ din R.D. Germană şi va veni mai către toamnă la noi. Atunci să te ţii. Dresuri de animale nemai văzute, clowni, acrobaţi...

Dar nu numai atît...

Tot mai în spre toamnă veţi vedea un nou spectacol de circ romînesc. Programul este alcătuit numai din numere noi. De altfel totul va fi nou: şi montarea şi recuzita şi prezentarea.

Va fi un spectacol atît de frumos încît — voi cei mici — îi veţi ierta poate pe cei mari, care în egoismul lor fără margini, au ocupat două veri de-a rîndul arena circului nostru iubit, cu spectacolele de varietăţi.

Veţi revedea atunci pe cei mai dragi interpreţi: acrobaţi, dresori, jongleri şi clovni şi pe vechii noştri prieteni ursuleţii (care poate că între timp au crescut şi nu mai beau lapte ca voi, ci bere, ca tata). O veţi revedea pe Mitzi — cămila — care nădăjduim e tot bine, tot sănătoasă şi tot cocoşată şi veţi reîntîlni căţeluşii şi porumbeii maestrului Toth, precum şi frumosul cal al Lidiei Krateyl.

Le veţi vedea cu siguranţă pe toate. Dar pînă atunci puţină răbdare şi o rugăminte. Dacă vă iau părinţii la „Cutia cu surprize" să fiţi cuminţi şi să nu faceţi gălăgie... Că nici ei nu fac atunci cînd merg cu voi la spectacolele pe gustul vostru.

Lia MARMELIUC

DE trei voci

Să stai de vorbă cu trio Grigoriu despre planurile lor de viitor, este fără îndoială o plăcere... triplă (deşi în materie de activitate artistică, cei trei fraţi sînt într-un desăvîrşit unison). Deci în dialogul care urmează vom reprezenta simbolic o singură replică pentru toţi trei. Vorbeşte unul singur în numele tuturor ? Sau poate au răspuns în cor ? Amănuntele rămîne să vi le imaginaţi Dvs. Aşa dar :

— Ce pregătim ? Multe şi printre ele vor fi surprize.

— Ce, de exemplu ?

— Un recital de muzică uşoară, dedicat exclusiv creaţiilor romîneşti...

— Deci veţi susţine întregul program în solo ?

— Mai exact în trio. Şi faptul inedit este că intenţionăm să prezentăm în afară de muzică uşoară şi melodii de folclor, în forma lor originală.

— Şi în costumele respective ?

— Intocmai. De altfel preocuparea pentru redarea plastică a cîntecelor este mai veche la noi şi ne-a apărut într-o lumină nouă după spectacolele lui Yves Montand.

— Dar Yves Montand nu folosea decît un singur costum.

— Ne referim la mimică, joc de scenă şi la toate celelelate mijloace de subliniere a cîntecului. De altfel „a-propos" de joc de scenă...

— Ştiu, în ultimul timp aţi devenit stele de cinema !

— Nu încă. Deocamdată am apărut doar ocazional, în filmele de actualităţi. Dar în luna august apare filmul „Să-ţi aminteşti de Bucureşti" închinat festivalului, în care noi trei avem roluri principale.

— Şi cîntaţi firește...

— S-ar putea altfel ?

— Şi ce anume ?

— Un cîntec al lui Giroveanu, care se numeşte ca şi filmul „Să-ţi aminteşti de Bucureşti"... Dar mai pregătim un film, pentru toamnă, în regia lui Jean Georgescu... O comedie.

— Muzical ?

— Bineînţeles. Noi nu sîntem „actori cîntăreţi" ci „cîntăreţi actori".

— Nuanţa e clară. Dar, dacă nu mă înşel, vă ocupaţi şi de compoziţie !...

— Numai unul dintre noi, George Grigoriu .A compus de curînd o lucrare care se va înregistra pe discuri

sub numele de „Start" (N. B. : ultima relatare ne-au furnizat-o numai Anghel şi Cezar Grigoriu, autorul preferînd să tacă, modest atunci cînd mi s-a spus că are de pe acum 6 melodii care se vor cînta la radio).

— Şi alte proiecte pentru toamnă ?

— Urmează să cîntăm într-un concert al Teatrului „Constantin Tănase" şi într-un altul pregătit de Jean Ionescu.

— Cum văd, o activitate bogată !

— Ce să-i faci ? Ca petru trei !

NOAPTE DE CARNAVAL

Dacă din întîmplare n-ați avut încă ocazia să admirați nici o comedie cinematografică sovietică și doriți să vă faceți o părere despre acest gen, intrați într-un cinematograf și urmăriți acțiunea filmului „Noapte de carnaval". Interpreții vor cînta pentru Dvs. cele mai vesele cîntece, vor dansa cîteva dansuri pline de foc iar chipurile fericite ale eroilor tineri și frumoși vă vor stîrni admirație și bucurie. Căci „Noapte de Carnaval" conține cîte puțin din toate: umor, satiră, muzică, lirism și în general mult elan, multă bună dispoziție.

Rîsul e de fapt adevăratul erou al acestui film — autentică comedie cu figuri vii și originale, cu un „subiect" inedit și atractiv.

Realizatorul — tînărul regizor Eldar Reazanov a reușit să unească într-un ansamblu omogen, actori de comedie, interpreți de operetă — de teatru de estradă și de muzică de jazz. Rezultatul eforturilor sale este acest film de succes, care se bucură de o prețuire unanimă.

CĂPITANUL din KÖLN

Această recentă producţie a studiourilor „Defa“ din Berlin este mai mult decît o simplă comedie satirică. De ce? Pentru că sub aparenţa unei acţiuni amuzante spectatorul îşi dă seama că asistă la înfierarea unei caste sinistre,a unei clici de criminali care n-a pregetat, în două rînduri, să dea foc lumii...

„Căpitanul din Köln“ nu redă pe ecran nimic din ceea ce, adese ori, am citit prin cărţi sau am văzut la teatru sau în jurnalele documentare. Filmul, realizat de regizorul Slatan Dudow, exprimă în chip umoristic (un umor care se împleteşte cu o nuanţă de tragic, inevitabil atunci cînd e vorba să fie înfăţişate asemenea realităţi) unele aspecte semnificative din Germania occidentală, şi anume din lumea bancherilor, a moşierilor şi a militariştilor revanşarzi.

Este **„Căpitanul din Köln“** un film comic, distractiv, ne veţi întreba Dvs. citind aceste rînduri?

Da şi totuşi, concluziile acestui document autentic stîrnesc revolta, mînia şi indignarea.

POZNAȘII DIN BÖRENBURG

Priviți acest copii cu ochi șăgalnici, acest „puști" zglobiu, păzit cu atîta strășnicie; îl cunoașteți? E unul din ștrengarii orașului Bärenburg, care năzuiește — împreună cu prietenii săi — să aibă un ștrand, un loc unde să-și petreacă frumoasele zile ale vacanțelor de vară.

Ei, dar acest ideal este greu de realizat pentru că cei ce gospodăresc orășelul sînt niște birocrați prăfuiți, care născocesc tot soiul de planuri năstrușnice uitînd că vîrsta copilăriei își cere dreptu-rile ei firești. Atunci, Hansel, Peter, Karin și ceilalți micuți eroi ai filmului organizează în ascuns — prin muncă voluntară — construirea ștrandului atît de mult dorit. Și astfel — după un șir de peripeții pline de haz — copiii izbutesc să-și vadă visul înfăptuit.

„Poznașii din Bärenburg" este o recentă și foarte izbutită producție a studiourilor Defa-Berlin. Regia este semnată de Ralf Hirstem.

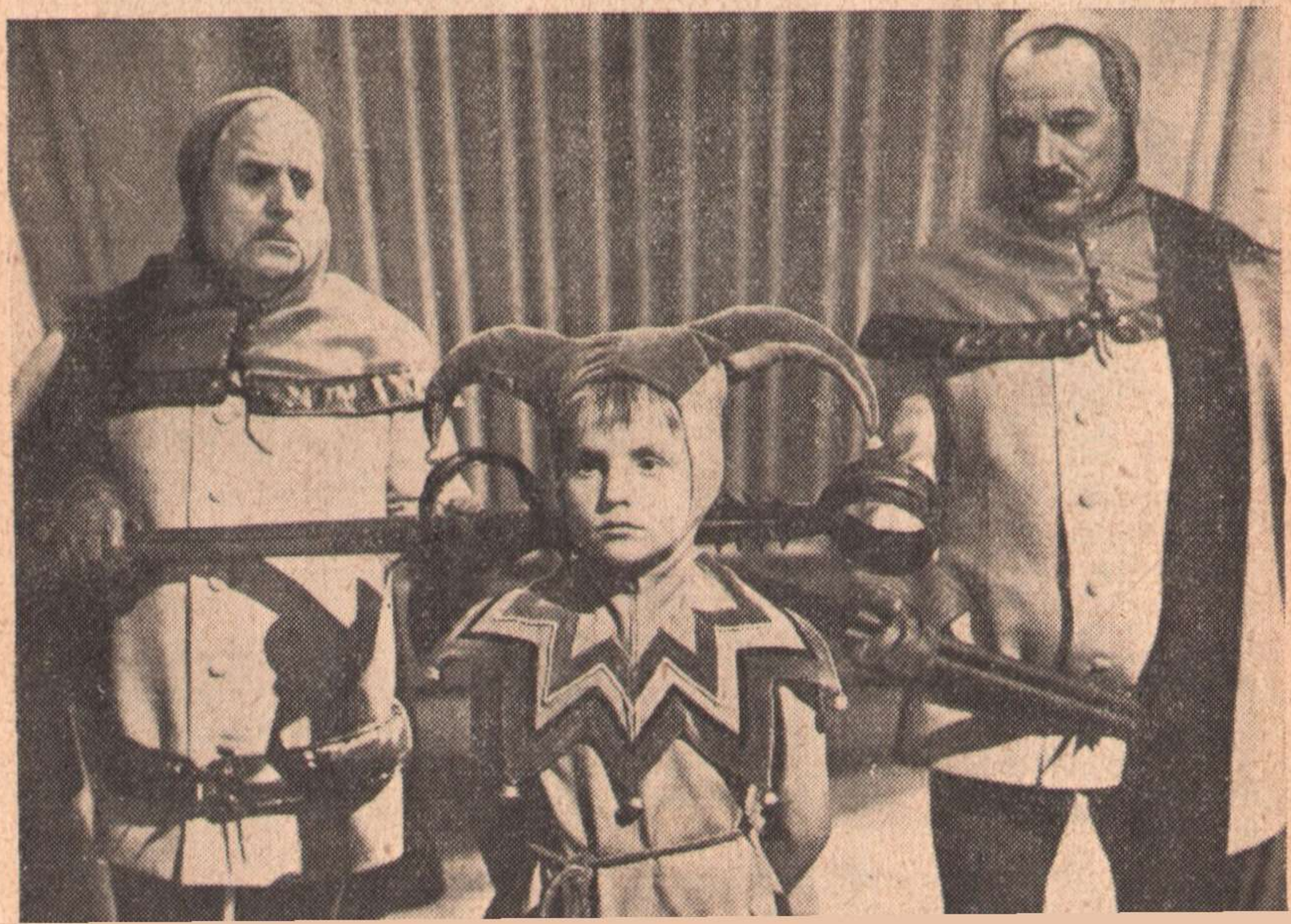

INFERNUL INGERILOR

Renumitul regizor francez Cristian Jaque, a realizat acum cîţiva ani unul din filmele cele mai realiste, o turburătoare operă cinematografică, dezvăluind cu vigoare, cu putere de pătrundere, cu o profundă măestrie artistică, un episod dramatic din viaţa copiilor orfani, a tinerilor vagabonzi, undeva într-un cartier periferic, într-unul din marile oraşe ale Franţei.

Fotografia pe care o priviţi reprezintă un grup de tineri actori puţin timp după sfîrşitul filmului.

TILL BUHOGLINDA

Cunoscutul roman al lui Charles de Coster, Till Ulenspiegel a dat prilej cinematografiei franco-germane să realizeze un film de o autentică valoare artistică, o operă plină de pitoresc,plină de viață și de culoare.

Din acțiunea filmului se desprinde, luminoasă, figura lui Till, pasionat luptător pentru libertate în zbuciumatul secol al XVI-lea, în epoca în care ducele de Alba, împuternicitul regelui Filip al II-lea al Spaniei, răspîndea moartea și suferința printre locuitorii țărilor flamande.

Eroul fimului — inimitabilul Till — și-a găsit în actorul Gérard Philipe interpretul ideal. Scenariul, realizat de Gérard Philipe și René Barjavel, a fost minunat pus în valoare de regizorul cu renume mondial Joris Iwens și de... bineînțeles același talentat, multilateral și neobosit Gérard Philipe.

DE PRETUTINDENI

O revistă de cinematograf din Lisabona a rugat pe cititorii săi să răspundă la întrebarea: „Ce filme doriți să vedeți pe ecrane, în vara aceasta? Din 1.400 răspunsuri 800 s-au pronunțat pentru filmul „Don Quijotte“ după capodopera lui Cervantes, în interpretarea lui Nikolai Cerkassov.

Un grup de cineaști francezi l-au sărbătorit la Paris — după închiderea festivalului de la Cannes — pe Carmen, unul dintre cei mai mari operatori de actualități ai cinematografiei sovietice. Carmen este realizatorul jurnalelor care arătau în 1936 luptele patrioților revoluționari pe străzile Madridului. Tot lui Carmen i se datoresc cîteva din filmele de actualități, care oglindesc curajul și eroismul ostașilor și populației sovietice în anii marelui război pentru apărarea patriei.

Un necunoscut debarcă la Saigon, chemat să lucreze într-o mare întreprindere comercială. După cîteva zile el trebuie să fugă amenințat de revolverele unei bande de gangsteri. Aceste întîmplări au fost imaginate pentru a-i servi regizorului Hitchock drept pretext la realizarea filmului, „Moartea prin fraudă“. Sînt de subliniat imaginile semnificative tratate într-un chip realist și care oglindesc aspecte dramatice din războiul din Vietnam. Filmul „Moartea prin fraudă“ a fost realizat de Marcel Camus unul dintre cei mai talentați tineri cineaști din Franța.

Filmul „Bravul soldat Sweik“ realizat de regizorul ceh Stekli, după popularul roman al lui Iaroslav Hasech, a cunoscut un succes deplin la Festivalul de la Cannes — în afara competiției — și apoi în cîteva cinematografe din Franța și Italia.

Cronicarii cinematografici propun acest film pentru premiere, în 1958, dată fiind valoarea punerii sale în scenă și a interpretării.

Antonella Lualdi va fi interpreta principală a unei noi producții franco-italiene intitulată „Două destine“. Filmul evocă cîteva acțiuni îndrăznețe ale luptătorilor împotriva fascismului, în Italia, în anii premergători celui de al doilea război mondial. Printre interpreți îi întîlnim pe Raf Vallone și pe Vitorio de Sicca.

Trei noi și interesante filme italiene dovedesc că neorealismul se află actualmente în plină dezvoltare și înflorire: „Cabiria“ (regizor Fellini), „Guendallina“ (regizor Lattuada) și „Femeia zilei“ (regizor Maselli).

CALENDAR

La 31 iulie 1886 a murit celebrul pianist şi compozitor maghiar **Franz Liszt.**

Născut la 22 octombrie 1811 în localitatea Reiding din Ungaria, el începe să studieze pianul la 6 ani şi după 3 ani dă concerte publice uimind auditorul prin virtuozitatea sa.

Printre compoziţiile sale se numără alături de „Prometeu“ şi „Mazeppa“, culegerea de melodii cunoscută sub numele „Consolări“, *adaptările pentru pian a* Uverturii la opera „Regele Lear“ de Berlioz şi a „Serilor muzicale“ a lui Rossini, cunoscuta „Rapsodie maghiară“, admirabilele „Preludii“, „Simfonia revoluţionară“ „Rondoul pe o temă spaniolă“, poeme simfonice, messe etc. Liszt este şi autorul unor remarcabile scrieri: „Scrisoare către Georges Sand“, o serie de articole „Despre situaţia artiştilor“, un studiu asupra creaţiilor wagneriene „Tannhäuser“ şi „Lohengrin“, „Note despre Frédéric Chopin“ etc.

Ion Brezeanu *artist societar al Teatrului Naţional din Bucureşti s-a născut în satul Micşunești (Ilfov) la* 1 August 1869.

A urmat şcoala primară în Bucureşti; tot aci şi cele cîteva clase secundare, la liceele „Novian“ şi „Sf. Sava“ unde s-a împrietenit cu actorul de mai tîrziu Vasile Toneanu.

La Conservator, Ion Brezeanu a fost elevul lui Ştefan Vellescu şi a debutat pe scena „Naţionalului“ bucureştean, în epoca cînd I. L. Caragiale era directorul acestui teatru.

Neîntrecut interpret al comediilor lui I. L. Caragiale — prietenul său de mai tîrziu —, al comediilor lui Molière şi al nenumăratelor piese din repertoriul nostru original, Ion Brezeanu rămîne pentru scena romînească o strălucită personalitate artistică, după marii săi înaintaşi: Matei Millo, Daniil Drăgulici, Mihail I. Mateescu şi Ştefan Iulian.

Ion Brezeanu a încetat din viaţă la 20 martie 1940.

- FOC, FOC! CHEMAȚI POMPIERUL!

UMOR

- OPREȘTE REPETIȚIA! AM VENIT SĂ SCHIMB ÎNGHEȚATA! AIA E PUTREDĂ!

ÎN CONTINUARE „PRICHINDEL" PIȚICUL MIC ȘI ZBURDALNIC!

MATTY

Poșta redacției

Any Chiculescu Cîmpulung. *Deocamdată nu avem nici un motiv să publicăm fotografia actriței May Britt. Despre activitatea studenților Institutului de Teatru și Cinematografie vom scrie atunci cînd se va ivi vreun prilej. Vă dorim succes la examene și... mai scrieți-ne.*

Fanchette I. Weber București. *Ne bucură aprecierile Dvs. și vă dorim să vă îndepliniți năzuințele artistice. Pe maestrul Ion Manolescu îl veți putea vedea în feeria „Furtuna" de Shakespeare, iar pe maestrul George Vraca în piesa istorică „Valea Albă" de Eusebiu Camilar.*

Maria Voinea, Moreni — Girra Phimobella, Dorohoi — Novac Liviu — Pecica, Otto Titz, Sibiu — Ianco Berchi, Tg. Mureș. *Nu sîntem în măsură să vă satisfacem revendicările.*

Elena Secreteanu Ploiești. *Unei vechi cititoare ca Dvs. se cade să-i răspundem la toate întrebările. Vechea revistă „Teatru și Muzică" apărea odată la două luni, „Scena și Ecranul" — după cum probabil ați observat — apare bilunar. La toamnă s-ar putea ca această publicație să se reorganizeze, ea are specificul unei reviste de popularizare a spectacolelor din București. Sperăm că sînteți lămurită.*

Daniella Criveanu Craiova. *Pentru prima întrebare citiți răspunsul de mai sus. Actorilor francezi, italieni sau sovietici trebuie să le scriți în limba lor maternă. Adresa Lianei Antonova: Teatrul de Estradă din Sofia R. P. Bulgaria. Sînteți mulțumită?*

Viorica Nicolescu Oradea. *Jules Cazaban este unul dintre actorii cei mai talentați din Capitală. Pe scena Teatrului Municipal a interpretat nu de mult — cu imens succes — rolul „Ianke" din „Take, Ianke și Cadîr" de V. I. Popa. In ultimul timp a mai interpretat rolul William în „Nu se știe niciodată" de G. Bernard Shaw și rolul Mayer-Bayer din „Arcul de triumf" de Aurel Baranga.*

Barbu Costin Hunedoara. *Da, aveți dreptate! Rolul Vulpașin din piesa „Domnișoara Nastasia" de G. M. Zamfirescu a fost interpretat pe scena Teatrului Muncitoresc C.F.R. de Nicolae Sireteanu. Rolul Julieta din filmul „Romeo și Julieta" după capodopera lui Shakespeare a fost interpretat de actrița britanică Susan Shental. Regizorul filmului se numește Renato Castellani.*

Petru Popovici — Baia de Cris *Nu putem răspunde favorabil solicitărilor Dvs.*

Ioan Ioga Vălenii de Munte *Repetăm o explicație pe care am mai dat-o de nenumărate ori. Publicația noastră nu are alt scop decît cel al popularizării spectacolelor din Capitală.*

Variate sortimente de

Pentru femei, bărbați și copii (rochii, taioare, jachete, costume, pantaloni, sacouri, pardesie, paltoane, art. pentru noi născuți, rochițe, pantalonași, etc.), găsiți la magazinele O.C.L. „Confecția“ din :

Cal. Victoriei nr. 11, Cal. Griviței nr. 394, Cal. Dudești nr. 44, B-dul Republicii nr. 2, Cal. Griviței nr. 141, Cal. Rahovei nr. 387

-NU TE SPERIA, IUBITO'
EU SÎNT, NAE.. VIN
DELA NĂMOL ... SPUNE-MI,
NU CUMVA DI UITAT SĂ-MU
DEPUI BULETINELE ?

Pronosport

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII
Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81

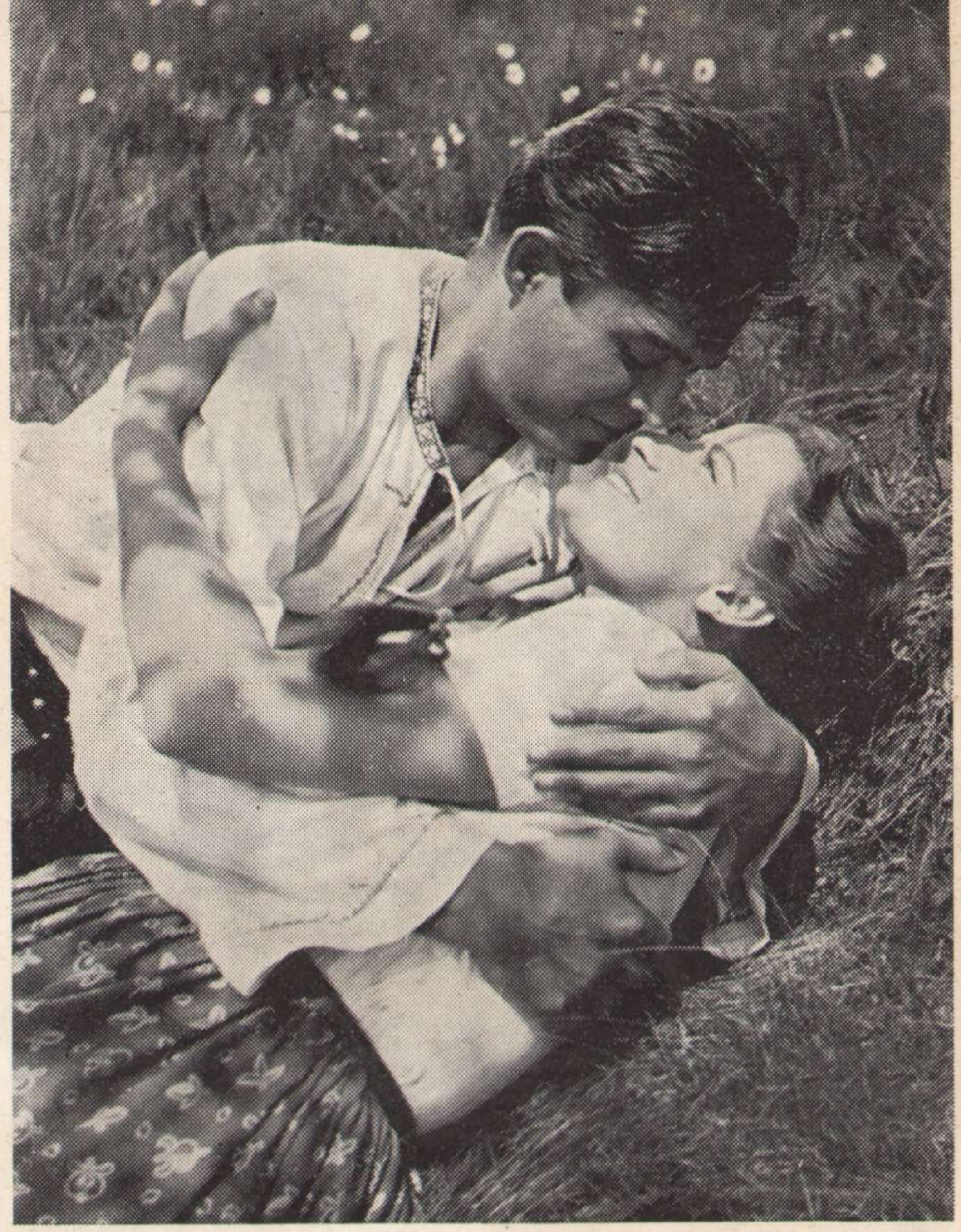

Pe ecranele cinematografelor din Capitală este prezentat în premieră un nou film al studiourilor cehoslovace: puternica dramă socială „Intre două femei". Iată o imagine din acest film.

COPERTA IV. VIRGINICA POPESCU IN ROLUL DONA JUANA ȘI EMILIA MANTA IN ROLUL DONA INES DIN COMEDIA „DON GILL DE CIORAP VERDE" DE TIRSO DE MOLINA

LEI 2